

97. Репица (колза) пченица или рѣжь, дѣтелина, царевича и пр. *Л. Д. 1873 р. 261. Рѣпичка с. ж.* редиска: Сѣе ся още цвекло (чокундурѣ) киривизѣ, лѣтны рѣпичкы. *Л. Д. 1870 р. 183.*

**Рѣпѣй** с. м. репейникъ: Залепилъ ся за него, като репей. *Ч. 159.* Азъ се прилѣпявамъ до него като репей (*eine Klette*). *Рш. 47. Ты никакъишъ еще на рѣпѣй или на лопушѣ,* т. е. не си еще опытенъ. *Пк. 61.*

**Рѣсѧ** с. ж. **Рѣси** мн. ч. бахрома: Азъ отдрахъ рѣснѣтъ (*die Borten*) отъ престолната пелена. *Рш. 53.*

**Рѣсамъ** м. св. вл. аресамъ (= завоleti В.) 1) — **нѣкого**, мнѣ понравится кто либо: Юначе, юначе, Гиди лядо дете! Толко зема хойде, И си дойде Нигди мома не а ресѧ, Мома не бендисѧ. Дури дойдѣ, дойдѣ, Моминото село, Тамо мома е ресѧ и бендисѧ. *В. 42—43.* Излѣзп керко здрава не излѣгла, Какѣ добрѣ на портите дошлѣ, Ка самъ стара самъ го ресала, Да бы млада бы го залюбила. *ib. 50.* А бре Димо, дѣли Димо! Хоро игра назатъ гледа, Мома гледа да а реса. Аресалъ е, бендисалъ е, Поповата хранѣника, Пустналь Димо да га тера. *ib. 260.* 2) **Рѣса ми са нѣцо** мнѣ понравится что либо: Влѣзи Радо а въ сараа, Рашетай се, огледай се, Ако ти се сараа реса, Двата да се кердосаме. *ib. 118.*

**Рѣсна** с. ж. **Рѣсни** мн. ч. 1) бахрома: Обрусы ся рѣбѣтъ по крайщата на разнообразны рѣсны. *Ч. 70.* Вѣлы одежды съ златы поясы, съ златы рѣсны около политѣ (*avec de ceintures d'or et des franges de tête*). *Т. 64.* 2) сережки, цвѣтки вербы, орѣшника и пр., см. мингюшъ (см. это слово). *М. Сълза 33.* 3) привѣски у ожерелья: Рѣсни—мѣднитѣ ужъ позлатени посребрени дѣлгнѣсти околчѣсти висулки нанизани по герданитѣ на момитѣ и булкитѣ. *ib.*

**Ресумѧтъ\*** (*ruçoumât, s. a. Droits, pl. de ruçoum*) родъ (пода-ти): Отсвѣнъ това има и други много земанія какъ то бачъ, ресумати. *Пк. 43.*

**Речениѧ** с. ж. нареченная: Скарале се два брата рогѣени, скарале се за 'убава Яна. Нико вика: „моя речениѧ“, а Никола: „моя любовница“. *Пс. 11—12 р. 174.*

**Рѣчба** с. ж. слово: Оште си рѣчба не рекла 'рипна си Стоян на ногъи. *Пс. 11—12 р. 171.*

**Речовитѣ** пр. краснорѣчивый, рѣчистый: Примѣръ-тъ е учение подобро отъ онова, което бы могълъ да прикаже и найречовитѣ языкъ. *Л. Д. 1874 р. 102.* Да ми викнишъ една песна Речовита, гласовита, Гласовита въ сино небе, Речовита по 'сж земя. *М. 114. ср. В. 322.*

**Рѣчъ** с. ж., сг. чл. **Рѣчѧ** 1) слово: Низъ гора се шета, лепа песна пеж, Речи на пееиѣ, гласи на плаченѣ. *В. 322.* Оште рѣчѧ не дорече, Китка падна Денините, Денините тенки скъти Отъ аснина безъ